

Závěrečná zpráva Maribor, Slovinsko 🇸🇯

5.2.2024 – 5.4.2024

Ahoj, my jsme Míša a Marťa a jsme studentky 1. ročníku navazujícího magisterského studia – specializace v chirurgických oborech. Rády bychom Vám představily Slovinsko a jeho krásy, a také možná Vám dodaly odvalu se přihlásit na zahraniční stáž.

Už od druhého ročníku bakalářského studia jsme uvažovaly o tom, že se přihlásíme na Erasmus. Odhodlat se odevzdat přihlášku na zahraniční stáž nám trvalo nakonec 2 roky. Bylo to především kvůli strachu z neznámého a také jsme si ani jedna nedovedla představit, jaké to musí být žít dva měsíce mimo domov, v cizí zemi. Probíhaly nám hlavou myšlenky, že jednou bychom toho mohly litovat, pokud bychom to nezkusily a teď obě víme, že bychom toho určitě litovaly. Překonaly jsme všechny tyto myšlenky, proč to nejde, a řekly jsme si, že teď je naše poslední šance vyrazit. Z velké části nám také pomohlo zúčastnění se na přednášce o zahraničních výjezdech našich kolegů z fakulty. Ten den jsme si řekly, že do toho jdeme.

Podání přihlášky

S přihláškou bylo také třeba odevzdat životopis (formát Europass) a motivační dopis v příslušném cizím jazyce podle země, kam chcete vyrazit. Po odevzdání jsme o pár dnů později dostaly termín on-line pohovoru přes MS Teams. Již jsme věděly, že na pohovor je dobré si připravit informace o dané zemi, kam chcete vycestovat. Z naší zkušenosti je také třeba si připravit informace, včetně toho, proč by si měli vybrat právě Vás. Následně nám přišel e-mail, že jsme přijaté a poté začal proces výběru země, kam vlastně vycestujeme. Ačkoliv nám nevyšla naše vysněná destinace, tak jsme dostaly na výběr z jiných. Dokonce jsme si i vybraly zemi a posléze nebylo možné splnit náplň naší odborné praxe. Nakonec jsme dokázaly dojít k závěru, že pojedeme do Slovinska. Tímto Vás i chceme ujistit, že vše se dá vyřešit a určitě nezoufejte, pokud se nedostanete do Vaší vysněné země.

Před odjezdem

Poté nastalo vyplňování potřebné dokumentace před výjezdem. Základní dokumentace, která je potřeba je LAT (Learning Agreement for Traineeship), ve které je obsažena mimo jiné náplň Vaší zahraniční stáže. Dále bylo potřeba zaslat na fakultu ve Slovinsku potvrzení o očkování proti černému kašli, hepatitidě B a spalničkám, a také vyjádření o zdravotním stavu od praktického lékaře. Bylo také třeba si zajistit cestovní pojištění a rozšíření pojištění na nemocniční praxi po celé Evropě. Dále bylo nutné si sjednat bankovní účet v měně eur, kam nám po potvrzení účastnické smlouvy bylo zasláno stipendium. V neposlední řadě zbývalo vyplnění on-line jazykového testu, který slouží k tomu, abyste znali Vaši úroveň cizího jazyka.

Cesta

Jelikož Slovinsko není od České republiky tak daleko, chtěly jsme původně jet vlakem. Bohužel jsme zjistily, že by cesta trvala zhruba okolo 8 hodin a musely bychom čtyřikrát přestupovat. Proto jsme raději zvolily jízdu autem, která trvala 5 hodin. Bohužel jsme nejely svým autem a nechaly jsme se odvézt. Vám bychom ale doporučily přijet vlastním autem, a to především kvůli cestování. O víkendech tu nejsou spoje tak časté a cesta občas trvá dvakrát více času než autem a na některá místa se veřejnou dopravou ani nedostanete. A pokud nemáte možnost auta, je tu i možnost jeho půjčení. Pochopitelně je to ale dražší, než mít své vlastní auto. Autopůjčovny kolikrát i chtějí zálohu kolem 1000-1300 €, která je blokována na bankovním účtu až dva týdny.

Kulturní šok a přijetí přijímající organizací

Největší kulturní šok u nás probíhal v prvních dnech po příjezdu. Bylo náročné si zvyknout na cizí jazyk při nakupování nebo vybírání si jídla v restauraci a také na jinou měnu. Ovšem nejvíce jsme tento problém pocítily při plnění praxí v nemocnici. Myslíme si, že si nikdo nedokáže představit, jaké to je nemít možnost komunikovat s pacienty a ani jim nerozumět. Rozhodně jsme si uvědomily, jak je důležité mluvit s pacienty během jejich ošetřování. Dalším problémem byla neznalost anglického jazyka nebo strach z jeho používání. Vzhledem k tomu, že Slovinsko sousedí s Rakouskem, z cizích jazyků tu převládá spíše němčina, to ale neplatilo vždy, především u mladších generací. Nejlépe se nám pracovalo a komunikovalo se sestrami, které také absolvovaly zahraniční stáž, protože dokázaly porozumět naší situaci. Posledním méně významným kulturním šokem byla otevírací doba obchodů, o které se zmiňujeme níže, ale na to se dá velmi rychle zvyknout.

Informace o úvodní schůzce jsme dostaly formou e-mailu pár dní předem. První schůzka probíhala na fakultě přijímací organizace s koordinátorkou zahraniční mobility, kde jsme dostaly potřebné informace k plnění praxí. Byl zde i prostor pro naše otázky a také nám poskytly tipy na trávení volného času ve Slovinsku. Poradily nám i se zařízením studentských kuponů a poskytly nám kontakt k případným dodatečným dotazům, či řešení jiných situací. Ten samý den jsme absolvovaly také školení BOZP v nemocnici.

Bohužel také musíme zmínit, že z našeho pohledu poskytnuté informace k výkonu praxí nebyly dostatečné. Plán praxí jsme dostaly formou e-mailu společně s kontaktními informacemi na naše mentory. Plánek obsahoval název oddělení, u kterého jsme posléze zjistily, že ani sama koordinátorka, která plánek vytvářela neví, o které oddělení se jedná.

Na urgentním centru jsme s naším mentorem neměly žádný problém. Následně jsme s dostatečným předstihem kontaktovaly uvedenou mentorku k chirurgickému oddělení, dle instrukcí v plánu praxe. Od mentorky jsme nedostaly žádnou zpětnou vazbu, a jelikož jsme si myslely, že se jedná o vrchní sestru oddělení, tak jak to bylo na urgentním centru, dorazily jsme ráno na praxi do nemocnice. Posléze jsme byly nuceny kontaktovat naši koordinátorku, která kontaktovala mentorku a následně nám poslala e-mail s informacemi o setkání s ní. V tento moment jsme zjistily, že nevěděla, o jaké oddělení se jedná, ačkoliv plánek praxe vytvářela. Při prvním setkání s mentorkou jsme byly dotázány, zda hovoříme slovinsky a následná komunikace byla velmi obtížná, protože mentorka neuměla příliš dobře anglicky, až téměř vůbec. Mentorka neměla základní informace o nás, jako například kde studujeme, z jaké jsme země anebo jaký obor studujeme. Toto posléze nám dělalo obtíž při vykonávání praxe, protože sestry na oddělení nevěděly, že jsme již vystudované všeobecné sestry a následně nám nedávaly výkony úměrné našemu vzdělání. Bylo pro nás velmi obtížné přes jazykovou bariéru sestrám vysvětlit, co studujeme za program. Také bychom rády vytkly, že jsme si nemohly vybrat ani rozvrhnutí směn, protože mentorka nás přidělila ke studentům bakalářského studia na odpolední směny. Následně nám bylo řečeno vrchní sestrou oddělení, že dle slov mentorky jsme výhradně chtěly odpolední směny, na kterých bývá provoz oddělení klidnější. Posléze po dohodě s vrchní sestrou, jsme mohly absolvovat i ranní směny, především i díky našemu zájmu. Následující 2 týdny na oddělení, které nám přiřadila mentorka bez našeho vědomí, jsme ji neviděly. Na e-maily i volání nám neodpovídala více méně po celou dobu zahraniční stáže. Byly jsme nuceny kontaktovat několikrát naši koordinátorku praxe, abychom se dokázaly sejít s mentorkou, a aby vyplnila potřebné dokumenty k naší praxi. Schůzku s mentorkou jsme dokázaly vykomunikovat až poslední týden naší zahraniční stáže, což bylo 4. týden po dokončení daného oddělení.

Na poslední 2 týdny nám byla přidělena jiná mentorka na jednotku intenzivní péče břišní chirurgie. Komunikaci s mentorkou hodnotíme velmi kladně. Několikrát nás navštívila na oddělení a se vším nám vyšla vstříc. Byla nápomocná i při řešení situace s předešlou mentorkou, a tak i její zásluhou jsme dokázaly si sjednat schůzku. Byla důležitým prostředníkem mezi námi a personálem oddělení. Zjistily jsme, že o nás nedostala také žádné informace, pouze z jaké země jsme, a tak nevěděla jaké studium momentálně studujeme. Vzniklé nedorozumění jsme s ní dokázaly bez problému vykomunikovat a informace o nás sdělila i personálu oddělení.

Závěrem bychom chtěly dodat, že i přes vzniklé komplikace zahraniční pobyt hodnotíme kladně. V případě nutnosti nám k dispozici byla zahraniční koordinátorka a dokázala nám v jistých situacích být nápomocná. Komunikovaly jsme i s naší ročníkovou vedoucí, která nám při těchto komplikacích poskytla oporu. Zároveň doufáme, že spolupráce mezi našimi fakultami bude nadále pokračovat, protože Slovinsko je rozhodně skvělá

zkušenost pro všechny studenty. Budeme rády, když náš pobyt zde povede ke zlepšení zahraničního pobytu pro ostatní studenty.

Ubytování

Ubytování nebylo až tak lehké najít. I přes to, že jsme od naší zahraniční koordinátorky dostaly doporučení na ubytování, všechna již byla plná nebo nám na e-mail či telefon neodpověděli. Původně jsme chtěly bydlet na kolejích, ale protože náš příjezd byl ještě před začátkem letního semestru, všechny koleje byly obsazené. Také rozhodnutí, že jedeme do Slovinska padlo víceméně těsně před Vánocemi, takže to bylo velmi narychlo. Z tohoto důvodu jsme neměly i moc možností, protože většina již na letní semestr byla rezervovaná nebo obsazená. I přes to jsme dokázaly najít ubytování přes webovou stránku Airbnb ve sdíleném bytě přímo v centru města. Toto ubytování za jeden pokoj s vlastní koupelnou nás nakonec vyšlo na 40 000 Kč za 9 týdnů. S ubytováním jsme byly spokojené, především s majitelkou bytu, která dokázala vyřešit veškeré situace. Velmi spokojené jsme byly také s vybavenou sdílenou kuchyní a jídelnou. Snad jediné, co nám chybělo, byla trouba a pračka na prádlo. Velkou výhodou pro nás bylo umístění v blízkosti nemocnice a centra, protože jsme vše měly blízko.

Odkaz na naše ubytování:

https://www.airbnb.cz/rooms/41310663?adults=2&category_tag=Tag%3A8678&enable_m3_private_room=true&photo_id=943116673&check_in=2024-02-03&check_out=2024-04-05&source_impression_id=p3_1705692710_QscFjotyFk5XJr1g&previous_page_section_name=1000&federated_search_id=2b73409b-cf5d-43ef-928f-de2520950b62

Stravování

Velkou výhodou ve Slovinsku jsou studentské kupóny. Je to systém pro studenty, kdy Vám stát částečně hradí jídlo v restauraci. S tím Vám poradí na první schůzce koordinátorka, která Vám řekne, kde si je zařídíte. Jedná se o aplikaci, v které najdete seznam restaurací, ve kterých můžete uplatnit slevu. Seznam restaurací je opravdu rozsáhlý a dokáže si určitě vybrat každý. Průměrně za studentské menu (sklenice vody, ovoce, salát/polévka a hlavní chod) zaplatíte kolem 5 € nebo si můžete vybrat pouze sendvič, který bývá zadarmo. Na každý měsíc jsme dostaly 20 kupónů, což odpovídá odpracovaným dnům v měsíci. Snad jedinou nevýhodou bylo, že aplikace je pouze ve slovinském jazyce, to nám ale po nějaké době přestalo dělat problém.

Kavárna Wonderland v
Lublani

Jedna z nejvíce doporučených restaurací
v Mariboru, kde vaří bosenská jídla - Baščarčija

Výborná pizza v restauraci
Paper

Restaurace Papagayo s doplatkem
4,74 €, obsluha je zde skvělá
a mají i výborné koktejly

Naše oblíbená restaurace Mr. Falafel za studentské kupony s doplatkem
4,98 € (polévka, hlavní chod, jablko a sklenice vody)

Restaurace Q byla jedna z našich nejoblíbenějších
- za studentské kupony s doplatkem 4,98 €

Restaurace Ancora -
doplatek 4,54 € se
studentskými kupony

Druhou možností je využití nemocničního stravování v jídelně. Musíte si zařídit kartičku za zálohu 5 € a cena jednoho oběda je také 5 €. Se zařízením nám pomohl náš mentor a zároveň i vrchní bratr z urgentního centra. Tuto možnost jsme ale nevyužívaly tak často, protože nám přišlo, že cena neodpovídá množství a kvalitě jídla.

Poslední možností je vaření ve svém ubytování. Tuto možnost jsme využívaly nejvíce s možností první. Pro nákup potravin se nám nejvíce osvědčil Lidl supermarket, který je hned vedle nemocnice nebo Hofer, kde jsou ceny oproti jiným obchodům levnější. Ceny potravin se tu pohybují zhruba stejně jako u nás, občas spíše dražší.

Praxe

Vzhledem k tomu, že jsme studentky magisterského navazujícího studia – specializace v chirurgických oborech, tak jsme praxi absolvovaly pouze na chirurgických odděleních a urgentním centru. Na urgentním centru jsme měly 5 týdnů, na ortopedickém oddělení 2 týdny a poslední 2 týdny na intenzivní péči břišní chirurgie. Pracovaly jsme od pondělí do pátku, vyjma svátků. Nejtěžší částí na praxi je rozhodně jazyková bariéra. Na urgentním centru jsme byly pod vedením personálu. Setkaly jsme se s personálem, který neuměl anglicky, a to nám stěžovalo naší praxi. Zde chceme vytknout slabou organizaci, kvůli které jsme neměly přidělené sestry na danou směnu. Z tohoto důvodu jsme narazily na nezájem personálu s námi komunikovat, ať už ze strachu z angličtiny nebo neznalosti jazyka. Ze začátku nám nejvíce chyběla komunikace s pacientem, a tak jsme se naučily několik frází slovinštiny. Slovinština není těžká a je velmi často podobná našemu jazyku. Pokud se budete chtít naučit alespoň základy, doporučujeme aplikaci Ling, která je bezplatná. Po několika týdnech jsme byly schopné vyrozumět některým konverzacím a ovládnout základní komunikaci s pacienty. Při řešení komplikací Vám jsou nápomocní Vaši mentoři praxe. Na praxi je určitě důležité mít štěstí na personál a projevit snahu. Uniformy se liší dle oddělení. V urgentním centru jsme měly možnost využít jejich uniformy a na chirurgických odděleních jsme nosily uniformy vlastní. Obuv zde preferují uzavřenou a varianty jsou zde různé.

Fotka z MDŽ, kdy všechny sestřičky dostaly k tomuto dni karafiát

Náš poslední den na Emergency room

Fotka se studentkou z Německa a místními studentkami na ortopedickém oddělení

Šatna, ve které se převléká veškerý personál ER, včetně nás (velmi malý prostor)

K převozu urgentních případů zde využívají armádní vrtulník

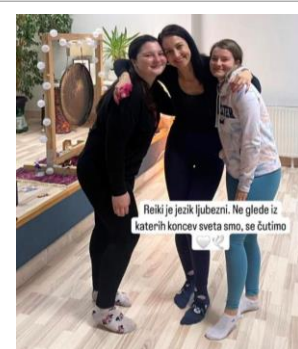
Převoz pacienta od vrtulníku na Emergency room

Při výběru zdravotnických bot se meze nekladou

Cestování a volný čas

Maribor je univerzitním městem. Nachází se zde řada fakult, na které studují jak místní studenti, tak i ti zahraniční. V tomto městě je rozhodně možnost dělat spoustu aktivit, protože my jsme se tu určitě nenudily. Centrum města je historické, proto se určitě vyplatí vyrazit na procházky po městě. Měly jsme to štěstí, že 8. února zde slaví kulturní den na počest významného slovinského básníka France Prešerena. Protože v tento den jsou všechny muzea a galerie otevřené pro veřejnost a vstup je pro všechny návštěvníky zdarma. V Mariboru je nově postavená náplavka kolem řeky Drávy, což je nádherné místo na procházku, běh či jiný sport. Kolem Drávy je také spousta kaváren a restaurací, které se určitě vyplatí navštívit. Místo pro sport je také rozhodně UniFit, kde se nachází posilovna, plavecký bazén či sauna. V zimě se zde dá bruslit na ledě na zimním stadionu. Za návštěvu určitě také stojí WOOP!, což je zábavní centrum pro děti i dospělé, kde se nachází trampolínový park, svítící minigolf, virtuální realita či úniková místnost. Můžete si zde i zajít do kina Maribox, které se nachází v centru města. Většina filmů je v angličtině se slovinskými titulky. Dokonce jsme zde navštívily hodiny jógy, kde nás i přes jazykovou bariéru lektorka mile přijala a byla ochotná nám vše překládat (V našem případě jsme využily možnost Reiki jógy s Barbarou). Proto i tuto možnost doporučujeme: <https://www.jogaklub.com/>

Fotka s Barbarou z naší poslední hodiny jógy

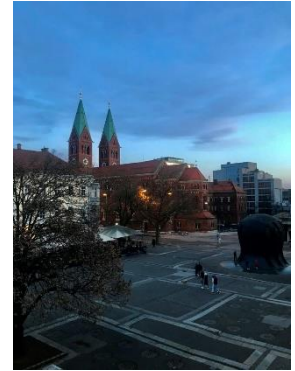
V kině Maribor

Glowgolf ve WOOD centru

WOOD centrum -
úniková místnost

Fotka z Mariborského
hradu

Protože se Maribor nachází v nížině, kolem je spousta míst pro výšlap do hor. Mezi jednodušší výšlapy patří archeologické naleziště Piramida, anebo Kalvarija, což je kopeček s vinicemi a kostelem na vrcholu, odkud je nádherný výhled na celý Maribor. Dá se tu i navštívit největší lyžařské středisko ve Slovinsku – Pohorje. Jedná se o nejvýchodnější výběžek Alp, kde se krom lyžování dají realizovat výšlapy na krásná místa. Jelikož je Slovinsko kousek od Rakouska, je možnost zimních sportů i kousek za hranicemi. K odpočinku a relaxaci rozhodně doporučujeme největší termální lázně Slovinska, a to Terme Olimia.

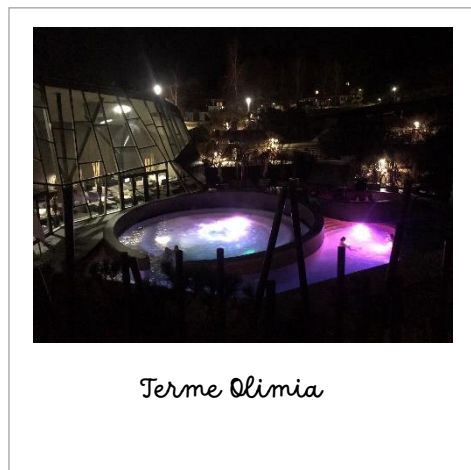
Výhled na Maribor z Pohorje

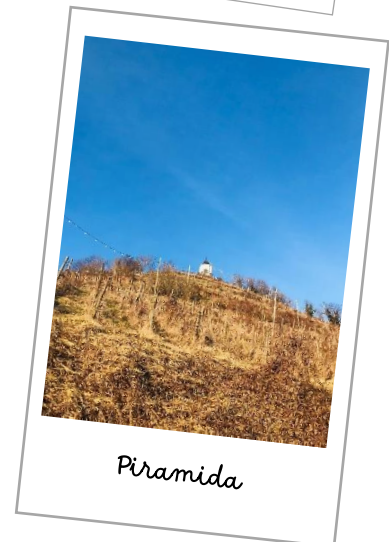
Výhled na Maribor z budovy
nemocnice

Kalvarija

Terme Olimia

Piramida

Významnou událostí ve Slovinsku je Pust, který se koná 7 týdnů před Velikonocemi. V našem případě se konal od 8.2. do 13.2. Jedná se o velmi podobnou událost jako u nás. Rozdíl je, že po městě můžete vidět lidi v tradičních maskách, tzv. Kurenty. V těchto maskách procházejí městy a dělají tradiční tanec, kterým se odhání zima, přivolává jaro a dobrá úroda. V Mariboru se s nimi můžete setkat na hlavním náměstí. V Lublani se koná k této příležitosti Dračí festival, který se konal v sobotu 10.2. Je to průvod, ve kterém můžete vidět různé školy a školky v tematických maskách, Kurenty a také draka. Pokud budete mít možnost, tento festival určitě doporučujeme navštívit.

Fotka s Kurenty během Pustu

Dračí festival v Lublani

Rozhodně stojí za to poznat i jiná místa ve Slovinsku. Tato země má nádhernou přírodu, navíc se zde nacházejí jak hory, tak i moře, na což jsou Slovinci velmi pyšní. Za zmínku stojí Triglavský národní park, kde můžete najít krásná jezera například Bled nebo Bohinj. Bledské jezero patří mezi nejznámější ve Slovinsku. Uprostřed tohoto jezera se nachází malý ostrůvek s kostelem, kam se dá doplnit loďkou. Je zde také výhled na Bledský hrad, který se nachází přímo na kraji útesu a kolem tohoto jezera se tyčí Alpy. Bohinjské jezero také určitě stojí za návštěvu. My jsme zde vyrazily na túru kolem jezera a také lanovkou vyjely na vrchol hory Vogel. Toto jezero jsme navštívily dokonce dvakrát. Pokud počasí dovolí, je u Bohinje výhled na nejvyšší horu Slovinska Triglav, podle které je pojmenovaný Triglavský národní park. V národním parku je také spousta vodopádů, například Peričnik, Kozljak nebo Savica. Za návštěvu také stojí řeka Soča, která má díky uhličitane vápenatému nádhernou modrozelenou barvu. Zmínit bychom chtěly i Predjamský hrad, který je vybudovaný ve skále, uvnitř které se nachází jeskyně. Tento hrad vypadá na vlastní oči až skoro neuvěřitelně.

V rámci našeho pobytu ve Slovinsku, jsme stihly navštívit dokonce i tři další země. Jedna z nich byla Itálie, kde jsme vyrazily do pobřežního města Terst. Jely jsme tam

s kamarádkou Italkou, která také byla na Erasmu v Mariboru, takže celý výlet byl pro nás mnohem jednodušší. Při té příležitosti jsme navštívily i slovinské pobřežní město Piran, které je od italského města Terst pouhých 37 km. Vyrazily jsme také do chorvatského hlavního města Záhřeb, kam se dá z Mariboru dostat autobusem jen za dvě hodiny. V Záhřebu jsme se setkaly s naší kamarádkou Dorčou, se kterou jsme se poznaly, když byla u nás v Budějovicích na Erasmu. Dorča pochází z Banja Luky, což je město v Bosně a Hercegovině, kam jsme společně vyrazily.

A v neposlední řadě je rozhodně nutné navštívit hlavní město Slovinska – Lublaň. Toto město je známé díky svým mostům, které vedou přes řeku Lublaňku a najdete jich zde opravdu nespočet. Nad Lublaní se také nachází Lublaňský hrad, odkud je nádherný výhled na celé hlavní město. Lublaň není až tak veliká, proto jí stihnete projít za celý jeden den. Většinu tipů na výlety jsme dostaly od sestřiček z nemocnic, a dokonce jsme se se dvěma sestřičkami i spřátelily a poté jezdily na společné výlety.

Za zmínku určitě také stojí Welcome weeks, které byly připravené pro Erasmus studenty organizací ESN Maribor, v týdnu od 26.2. do 10.3. 2024. Cena za vstup na události Welcome weeks byla celkem 40 €. V tyto týdny pro nás byly připravené různé aktivity. Bohužel jsme spoustu z těchto událostí nebyly schopné stihnout, protože informace o událostech jsme buď dostávaly den předem nebo dokonce i v den, kdy událost měla proběhnout. Kvůli tomu jsme se nestíhaly domluvit s našimi mentory na výměně směn. Bohužel na některých akcích byla i organizace velmi špatná. Na konci této události jsme ale měly možnost vyjádřit svou zpětnou vazbu k vylepšení Welcome weeks do příštího roku, tak doufáme, že se do budoucna leccos změní. Během těchto dvou týdnů jsme poznaly spoustu dalších „Erasmových studentů“ a vytvořily si nová přátelství. Díky tomuto seznamování jsme mohly poznat spousta kultur a také jsme dostaly různé tipy na vycestování do jejich zemí. Zjistily jsme, že ačkoliv jsme z různých koutů světa, tak jsme si stále velmi podobní našimi životy.

ESN Maribor pořádá také organizované výlety. My jsme stihly pouze jeden víkendový, jehož cena byla 120 €. V rámci tohoto výletu jsme navštívily největší jeskyni Slovinska – Postojna jama, poté jsme se přesunuly do Lublaně, kde nás čekala procházka hlavním městem s průvodcem. V Lublaní jsme přespaly v hostelu, ve kterém jim čistota bohužel nic neříkala. Další den jsme navštívily Bledské jezero a cestou zpět do Mariboru se zastavily na nejznámější slovinské koblíhy krofi. Celý víkend nám bohužel propršelo a cena se nám zdála neúměrná celému výletu. Ovšem i přesto jsme si tento víkend svým způsobem užily a odnesly si hezké vzpomínky.

Fotka z výletu do Chorvatska
a Bosny a Hercegoviny

Fotka z vlajkového
průvodu s naší
kamarádkou Heidi

Průvod s vlajkami
během Welcome weeks

Na vyhlídkové věži Lublaňského hradu

Dim iluzi v Lublani

Na vrcholu hory Vogel

Postojna jama

U Černého jezera s našimi kamarádky ze Šterovska

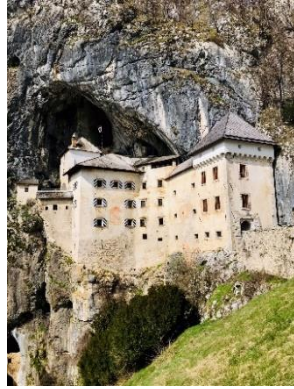
U Bohinjského jezera

Výhled na nejvyšší horu Šlovinska - Triglar

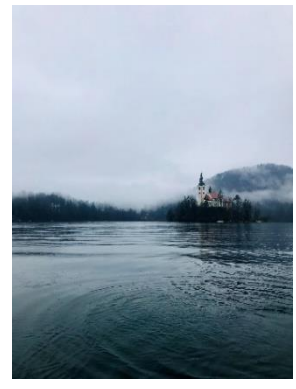
Fotka u Predjamského hradu s našimi kamarádkami z Erasmu

Predjamský hrad

Bledský hrad

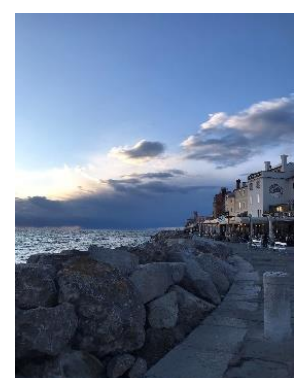
Jezero Bled

Město Terst u Itálie

Fotka při západu slunce ve městě Piran

Šlovinské pobřežní město Piran

Tipy a zkušenosti

Co se týče našich tipů, tak rozhodně doporučujeme výše zmíněné studentské kupony na slevy do restaurací. Protože Slovinsko je katolická země, všechny supermarkety a obchody jsou každou neděli zavřené. V tento den je také velmi málo spojů veřejnou dopravou. Ovšem o víkendech jsou zlevněné lístky na vlak. S vlaky máme dobrou zkušenost, ale od pár lidí jsme se dozvěděly, že často mohou mít zpoždění.

Městskou hromadnou dopravu jsme sice využívaly zřídka, jelikož jsme bydlely v centru města, ale občas se jízda autobusem hodila. Lístek na autobus se dá koupit buď přímo u řidiče nebo přes mobilní aplikaci MarpromShop. Existují také několikaměsíční jízdenky, ty jsme si ale nepředplácely, takže bližší informace nemáme. Cena jízdenky, kterou si koupíte u řidiče jsou 2 € a v aplikaci je lístek levnější o 0,70 €.

Nejčastější dopravu, kterou jsme využívaly k přesunu po městě, bylo půjčení kol přes MBajk aplikaci. Funguje to v podstatě stejně, jako u nás ReKola, akorát MBajk mají vlastní vyhrazené stojany na kola, tudíž jinde, než do stojanu kolo vrátit nemůžete. Proto je nutné si před každou jízdou zkontrolovat, jestli máte ve Vašem okolí dostatek kol a jestli tam kam jedete, je dost míst k jejich vrácení. K půjčení je třeba pouze mobilní aplikace, ve které jsme si předplatily roční půjčovné, což dělalo pouhé 3 €.

Jelikož jsme v našem ubytování neměly pračku, využívaly jsme samoobslužné prádelny. Určitě doporučujeme prádelnu <https://www.totapralnca.si/>, kde se nacházejí pračky pro 12 a 20 kg prádla, včetně sušiček. Cena jedné 12kg pračky byla 5 €, a 10 minut sušení stálo 1 €. Navíc hned vedle prádelny se nachází kavárna s příjemnou obsluhou a hned naproti čínská restaurace. Z centra se zde dostanete lehce autobusem přímo k prádelně.

Naše slovinské kamarádky nám také doporučily, že studenti mají odesílání pohlednic zdarma. Tuto možnost jsme ale nevyužily, protože jsme už předtím odeslaly pohlednice s vlastními fotografiemi přes internet, proto nevíme, jak tento systém přesně funguje.

Závěrem bychom vás rády pobídly k tomu, abyste se nebály vycestovat. Nejtěžší je první krok – podat přihlášku, poté už to jde všechno samo. Nebojte se ani mluvit anglicky, protože po pár týdnech Vám to půjde přirozeně, ani nebudete o tom vědět. Velkou výhodou u nás bylo, že jsme jely spolu, ale většina lidí, které jsme zde poznaly, zde byli sami. Poznaly jsme se s dalšími studenty v nemocnici na praxích, ale také na našem sdíleném bytě. Navázaly jsme zde velmi hezké přátelství, a díky tomu s nimi máme i krásné zážitky a vzpomínky, na které budeme vzpomínat určitě celý život.

Kulturní šok po návratu a uznání předmětů

Před odjezdem jsme si vůbec nedovedly představit vrátit se zpět do Česka a zase aktivně používat český jazyk a České koruny. Měly jsme strach, že až se vrátíme, budou se nám plést všechny jazyky dohromady. Naštěstí tomu tak nebylo. Obě jsme si velmi rychle zvykly a snad jediné, co nám přišlo zvláštní bylo říkat dobrý den, dobré ráno a děkuji, což byla slova, která jsme za ty dva měsíce v češtině skoro vůbec nepoužívaly. Spíš nám dělalo problém vymyslet, co vlastně v češtině chceme říct, aby to bylo smysluplné. To ale po pár dnech pominulo a vše se opět vrátilo do starých kolejí.

Co se týkalo uznávání předmětů, vyučující byli velmi vstřícní. Místo absence na seminářích jsme ve většině případech museli zpracovat prezentace na daná témata. Spíše bylo náročné, že hned po návratu nás čekalo plnění zápočtů a vše se tak nakupilo, že bylo velmi těžké si vše zorganizovat a stihnout odevzdání v termínech. I tak jsme byly schopné všechno úspěšně zvládnout. Pomohly nám i spolužačky, které nám zpracovaly plán všech zápočtů a zkoušek. Rozhodně doporučujeme po návratu si udělat seznam všeho, co je potřeba stihnout a do jakého termínu. Když jsme byly ve Slovinsku, tak se registrovala témata k diplomové práci, a tak po návratu jsme měly schůzky s vedoucími našich prací. I to proběhlo bez komplikací a neměly jsme problém s dodržení termínů.

Dalším důležitým momentem byla schůzka s ročníkovou vedoucí ohledně uznání odborné praxe. Zde chceme podotknout, že i díky mentorce, která nás dala na ortopedické oddělení, tak jsme neměly mnoho hodin k uznání. Vzhledem k tomu, že studujeme magisterské studium, tak se nám uznávala odborná praxe na intenzivních jednotkách. Mimo jiné ortopedickou jednotku intenzivní péče jsme již absolvovaly v zimním semestru. Co se týče urgentního centru, tak to naše specializace nezahrnuje. I přesto jsme velmi rády za tuto zkušenost, protože jsme se mnohé mohly naučit nebo i jen procvičit naše současné znalosti. Díky tomu, že se nám podařilo zařídit si praxe na jednotce intenzivní péče na břišní chirurgii, tak jsme mohly jednat o uznání aspoň tohoto oddělení. Ze 2 týdnů na chirurgické jednotce intenzivní péče nám bylo uznáno 48 hodin. Nějaké dny jsme strávily na tomto oddělení v naší nemocnici z důvodu doplnění výkonů v sumarizační tabulce. Za těchto pár dní jsme vděčné, protože jsme si doplnily mezery znalostí, které nám ještě zbývaly. Byly jsme rády za uznání zbylých dní, protože jsme mohly dohnat veškeré školní povinnosti. Jsme si jisté, že bakalářské studium by rozhodně mělo více možností uznání, protože v rámci naší specializace byly věci komplikovanější kvůli odborné praxi na jednotkách intenzivní péče.

Kontakt na dotazy

Pokud Vás Slovinsko zaujalo stejně jako nás, nebo se v této zemi zrovna nacházíte a potřebujete poradit, neváhejte se nás kdykoliv zeptat na cokoliv. Velmi rády Vám s čímkoliv poradíme.

Michaela Kováčová

Email: michaelakovacova24@gmail.com

Facebook: Michaela Kováčová

Instagram: michaelamisingt

Martina Meškanová

Email: marta.meskanu@seznam.cz

Facebook: Marťa Meškanová

Instagram: martameskanu

Maribor, Slovinsko

5.2. – 5.4. 2024